

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 23. Inventio Reliquiarum S. Stephani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. des, inquietabat: terræ siccitatem, quan-
A. C. 415. dus affligitur? non perpendis, in destruc-
 multos Sanctos vivere, meliores tē, quā
 reliquimus, & te elegimus, per quem
 nifestaremur? in hunc finem ex alio
 vocatus es, ut hic Presbyter essem. b
 cianus perterritus, non ultra se cun-
 turum promisit. (*) Alia deinde ipsi-
 sio ostensa; videbatur sibi Jerosolyma
 versari, & visionem suam narrare Epis-
 copo Joanni, sibi dicenti: Si hæc ita sol-
 bent, magnus iste bos mibi assumentur,
 currui, & aratro aptus; alios unum
 terra vobis relinquam. Præstat, quod
 in magna urbe esse, reliqui vobis sū-
 cident.

§. XXIII.

Inventio Reliquiarum S. Stephanus

e. 6. Post ultimam visionem Lucianus Jero-
 solymam se contulit, & omnia Epis-
 copo Joanni narravit, ultima parte ex-
 cepta, ubi de magno bove fuisse mea-
 tio facienda; intellexerat enim, per hoc
 significatum fuisse S. Stephanum, antiquum
 Episcopum ipsius Reliquias petitum.
 Ecclesiam Sion, per magnum currum
 dicatam, deponendas. Hinc expedi-
 bat, num Episcopus prior hac de re
 loqueretur. Episcopus Joannes flens pa-

(*) Interpres Protestans in hoc, & sequenti
 numero, aliqua omisit.

gaudio, & Deum laudans, dixit: *Si ita Sæculum V.
est, charissime fili mi! oportet, ut inde A. C. 415.*
Beatum Stephanum, primum Martyrem,
& primum Diaconum transferam; sub-
junxitque: *Ito! fode sub lapidum cumu-
lo, qui in campo visitur, & si Reliquias
inveneris, rem ad me referri cura!* Lu-
cianus dixit: *In isto campo spatiatus, vi-
di in medio exiguorum lapillorum cumu-
lum; credidi, ibi latere Reliquias.* Epis-
copus respondit: *Ito, sicut jussi, & si
inveneris, mane ibi, ut locum custodias,
& mitte ad me Diaconum, ut veniam.*
Lucianus ad vicum suum reversus, om-
nes incolas per præconem monuit, ut
altera die mane ad fodiendum dictum
lapidum cumulum convenirent.

Sequenti luce, eunti ad locum, ut la-
borem inciperet, occurrit Monachus, no-
mine Migeций, qui omnibus fratribus
visionem, sibi illa nocte objectam, refe-
rebat; hunc ergo ad se vocatum Lucia-
nus interrogat, quid vidisset; Migeций
vir erat simplex, & integerrimæ vitæ.
Ei Gamaliel apparuerat eadem specie,
qua Luciano, qui omnia signa agnovit,
& præceperat, ut Luciano diceret: *Fru-
stra in isto lapidum acervo laboras, non
enim ibi sumus. Ibi quidem depositi fui-
mus, quando pro more veteri justa nobis
persoluta, & lapidum acervus signum lu-
gus fuerat. Ex alia regione quare in loco,*

§ 2 quem

Sæculum V. quem Syriace *DEBATALIA* dicunt.
A. C. 415. Atque omnino, addidit Migeций, dom-

Visio. visionis narrationem prosequitur, in campum translatus mihi visus sum. Conspicxi monumentum neglectum, & ruina proximum, in quo tres lecti, auro ornati, positi, unus cæteris altior, ubi viri duos, s. nex unus, & alter juvenis quiescebat, singuli in aliis duobus jacebant. Qui in altiori erat, dixit ad me: *Vade, & Presbytero Luciano indica, nos olim bujus loci Dominos fuisse.* Si virum magnum, & justum invenire vis, ad Orientem jacet Lucianus, auditio Monachi Migeций sermone, Deum laudabat, quod & alterum Revelationis testem dedisset.

Igitur, postquam inutili labore illos lapides moverant, ad monumentum, Migeций indicatum, delati, effossa terra, tres arcas invenerunt cum lapide, cui maximis litteris inscripta, legebantur nomina: *Cheliel, Nasuam, Gamaliel, Abiba.* Prima vocabula erant nomina Stephani, & Nicodemi Syriace redditæ. Lucianus sine mora rem ad Episcopum Joannem, tunc Diospoli in Concilio præsentem, deferri mandavit; is duos alios Episcopos, ex præsentium numero, secum dicens, nempe Eutonium Sebasteum, & Eleutherium Jerichuntinum, ad campum, in quo inventæ erant Reliquæ, venit. Ubi loculus S. Stephani apertus est,

XIII.
dicunt,
, dum
in can.
Conſu.
æ pro.
ti, p.
uo, s.
ebant,
Qui in
Pre.
us loci
m, &
jacta.
ii ser.
terum
illorū
im, a
terra,
cui
ntur
aliel,
mina
dita.
pum
pr.
alios
, se
alte.
, ad
iia,
ctus
eft,

est, contremuit terra, exivitque amœ- Sæculum V.
nissimus odor, qualem se nunquam sua A. C. 415.
vita sensisse, omnes præsentes fateban-
tur. Magnus fuit populi concursus, &
permulti aderant variis morbis vexati.
Septuaginta tres languentes confestim
bono illo odore sanati. Hi a Dæmone
liberati, alii a fluxu sanguinis, alii a stru-
mis, aliisve tumoribus, ulceribus, febri,
epilepsia, capitis, aut viscerum doloribus.
Postquam Fideles osculo sanctas Reliquias
venerati sunt, loculi rursus occlusi. (*)

S. 3 Tum

(*) Hic cernitur, quam antiqua sit veneratio
Reliquiarum! interim istud osculum apud Nova-
tores Idolatria audit. Legi nuper Scriptum
eiusdem Calvinistæ, inter Bellicos tumultus an-
ni 1757. editum sine nomine Auctoris, & Typo-
graphi. Titulus est: Schreiben eines Branden-
burgers an einen Ausländer. Scriptor videtur
esse bona anima, in tenebris nata, & suæ edu-
cationis tenebris obcæcata. Plurima de crude-
litate Catholicorum, vi, effuso sanguine, armis,
Heterodoxos ad fidem cogentium, conqueritur,
quæ omnia, si dentur, non concedantur, potiori
tamen jure in Novatorum primos Doctores re-
torqueri possunt. Deinde, quod ad nostram
materiam pertinet, Catholicis per Apostrophen
objicit: Behaltet eure Verehrung der Heili-
gen; wir verachten keine fromme Leute. A-
ber vergönnet uns nur, daß wir gerad ohne
Umschweif unsere Zuflucht zu dem lebendi-
gen

Sæculum V. Tum S. Stephani corpus in Ecclesiam S. A. C. 415.

n. 9.

delatum, in qua Diaconus fuerat ornat. Exiguæ tamen particulæ phargamalæ relictæ. S. Martyris corpus in cineres abierat, exceptis ossibus quæ integra, & in situ naturali cohabant. Hæc translatio septimo Kalenda Jan. id est 26. Dec. contigit, qua die Ecclesia exinde S. Stephani memoriam semper coluit; attamen ipsius translationis memoria 30. Aug. agitur, cuius ratio haud facile redditur. Durante translatione largissimus imber, cælo effusus, areni terræ, quod maxime Regionis lius Cultores affligebat, fertilitatem redidit.

Lucianus Presbyter S. Stephani Reliquiarum, quas servaverat, partem Avito, Presbytero Hispano, tunc in Palæstina

mo-
gen GÖtt nehmen! Bene! quis Catholicorum cogitat istum hominem cogere, ut Sanctos invocet? redeat ad Communionem Ecclesie Romanae, a qua Patres ejus nuper ante ducenos, & aliquot annos temere defecerunt, extra quam nemo salvatur, &, si ita visum fuerit, tota vita sua neminem Sanctorum invocet, nulla alia orandi formula, nisi: *Jesus miserere mei!* & rationis Dominicæ utatur! nemo ad aliud rationis genus coget. Miserrimum! quod protestantes ab unguiculis mendacia in Catholicam Religionem conficta audiant, veritatem non abundant. Sed judicia Dei abyssus multa!

moranti, dedit, quo etiam rogante, sim-
pliciter, & fideliter historiam, quo mo-
do hæc SS. corpora invenisset, scripsit.
Avitus eandem in latinum sermonem
translatam, cum quibusdam S. Stephani
Reliquiis, id est, carnis ejus, & nervorum
solutorum pulvere, atque ossium solidi-
rum particulis per manus Orosii Palco-
nio, Episcopo Braccarensi in Lusitania
transmisit, Epistolam quoque ad Episco-
pum, Clericos ejus, & populum direxit,
qua Barbarorum incursibus vexatos con-
solabatur. Epistola ejus, & translatio
narrationis Luciani hodie superest. (*)

Sæculum V.
A. C. 415.

§. XXIV.

Reliquiae S. Zachariæ.

Eodem tempore in Oriente plures Re-
liquiæ inventæ. In Palæstina etiam *Soz. IX.*
cult.
Reliquiæ Prophetæ Zachariæ in oppido,
ab ejus nomine Capharzacharia dicto,
territorii Eleutheropolitani erutæ sunt.

S. Pro-
Ss 4

(*) Postquam Protestans in sua annotatione
superexistentis hujus Epistolæ testes adduxit
S. Augustinum, Surium, Baronium. Gennadium,
in fine frivole dubitat, an ista narratio Criti-
cen severiorem sustinere valeat, eo quod cir-
cumstantiæ ipso, egregio scilicet Judice, non fa-
tis conciliari possint. Nempe ubi de miraculis
Sanctorum impetratis, nulla Interpreti nostro
Lutherano sufficit demonstratio.